

संगमयुगको श्रेष्ठ बेला, श्रेष्ठ तकदिरको तस्बिर बनाउने बेला

आज बापदादाले हरेक ब्राह्मण श्रेष्ठ आत्माको श्रेष्ठ जीवन जन्मिएको बेलाको, तकदिरका रेखा हेरिरहनु भएको थियो। जन्मिएको बेला सबै बच्चाहरूको श्रेष्ठ छ किनकि अहिले युग नै पुरुषोत्तम र श्रेष्ठ छ। श्रेष्ठ संगमयुगमा अर्थात् श्रेष्ठ बेलामा सबैको श्रेष्ठ ब्राह्मण जन्म भयो। जन्मिएको बेला सबैको श्रेष्ठ छ। भाग्यका रेखाहरू र भाग्य पनि सबै ब्राह्मणहरूको श्रेष्ठ छ किनकि श्रेष्ठ बाबाको शिववंशी ब्रह्माकुमार वा कुमारी हौ। त्यसैले श्रेष्ठ बाबा, श्रेष्ठ वर्सा, श्रेष्ठ परिवार, श्रेष्ठ खजानाहरू— यी भाग्यका रेखाहरू जन्मै देखि सबैका श्रेष्ठ छन्। बेला पनि श्रेष्ठ र प्राप्तिको कारण भाग्यका रेखाहरू पनि श्रेष्ठ छन्। यो भाग्य सबै बच्चाहरूलाई एक बाबाद्वारा एउटै जस्तो प्राप्त भएको छ, त्यसमा अन्तर छैन। फेरि पनि एउटै जस्तो भाग्य प्राप्त भएर पनि नम्बरवार किन? बाबा एक, जन्म एक, वर्सा एक, परिवार एक, बेला पनि एक संगमयुग, फेरि नम्बर किन? सर्व प्राप्त अर्थात् भाग्य सबैलाई बेहदको मिलेको छ। अन्तर के भयो? बेहदको तकदिरलाई जीवनको कर्मको तस्बिरमा ल्याउँदा यसमा यथा शक्ति भएको कारणले अन्तर पर्न जान्छ। ब्राह्मण जीवन अर्थात् तकदिरलाई तस्बिरमा ल्याउनु, जीवनमा ल्याउनु, हरेक कर्ममा ल्याउनु, हरेक संकल्पद्वारा, बोलद्वारा, कर्मद्वारा भाग्यवानलाई भाग्य अनुभव होस् अर्थात् देखियोस्। ब्राह्मण अर्थात् भाग्यवान आत्माका नयन, निधार, मुखको मुस्कुराहटले, हरेक कदमले सबैलाई श्रेष्ठ भाग्यको अनुभूति गराओस्, यसलाई भनिन्छ तकदिरको तस्बिर बनाउनु। तकदिरलाई अनुभवको कलमद्वारा कर्मको कागजको तस्बिरमा ल्याउनु। तकदिरलाई तस्बिरको चित्र रेखा बनाउनु। तस्बिर त सबैले बनाई रहेका छौ तर कसैको तस्बिर सम्पन्न छ र कसैको तस्बिरमा केही न केही कुनै कुरामा कमी रहन पुगेको छ अर्थात् यथार्थ जीवनमा कसैको निधारको रेखा अर्थात् मन्सा, नयन रेखा अर्थात् रूहानी दृष्टि, मुखको मुस्कुराहटको रेखा अर्थात् सर्व प्राप्त स्वरूप सन्तुष्ट आत्मा बन्नमा कमी छ। सन्तुष्टता नै मुस्कुराहटको रेखा हो। हातको रेखा अर्थात् श्रेष्ठ कर्मको रेखा। पाउको रेखा अर्थात् हरेक कदम श्रीमत प्रमाण चल्ने शक्ति। यही अनुसार तकदिरको तस्बिर बनाउनमा कसैको केमा, कसैको केमा अन्तर पर्न जान्छ। जसरी स्थूल तस्बिर पनि बनाउँछन् त्यसमा कसैलाई नयन बनाउन आउँदैन, कसैलाई खुट्टा बनाउन आउँदैन। कसैले मुस्कुराहट बनाउन सक्दैनन्। त्यसैले फरक पर्न जान्छ नि। जति सम्पन्न चित्र हुन्छ त्यति मूल्यवान हुन्छ। त्यही एउटा चित्रले लाखौंको मूल्य कमाउँछ र कुनैले फेरि १०० मात्र पनि कमाउँछ। त्यसैले फरक के कुराको भयो? सम्पन्नताको। त्यसरी नै ब्राह्मण आत्माहरू पनि सर्व रेखाहरूमा सम्पन्न नभएको कारणले कुनै एक-दुई रेखामा सम्पूर्णता नभएको कारणले नम्बरवार हुन पुग्छन्।

त्यसैले आज तकदिरवान बच्चाहरूको तस्बिर हेरिरह रहनु भएको थियो। जसरी स्थूल तकदिरमा पनि भिन्न-भिन्न तकदिर हुन्छन्। त्यसरी यहाँ तकदिरका भिन्न-भिन्न तस्बिर देख्नु भयो। हरेक तस्बिरमा मुख्य निधार र नयनले तस्बिरको मूल्य बढाउँछन् त्यसरी यहाँ पनि मन्सा वृत्तिको शक्ति र नयन, रूहानी दृष्टिको शक्ति, यिनीहरूको नै महत्त्व छ। यिनीहरू नै तस्बिरका जग हुन्। सबैले आफ्नो तस्बिरलाई हेर— मेरो तस्बिर कति सम्पन्न बनेको छ? यस्तो तस्बिर बनेको छ जुन तस्बिरमा तकदिर बनाउनेवाला देखियोस्? हरेक रेखालाई चेक गर। यही कारणले नम्बरवार हुन जान्छौ। बुझ्यौ?

दाता एक हुनु हुन्छ र एक जस्तै दिनु हुन्छ। तर बन्नेहरू बन्नमा नम्बरवार हुनपुग्छन्। कोही अष्ट र कोही ईष्ट देव बन्न पुग्छन्, कोही देव बन्छन्। कोही देवहरूलाई हेरी-हेरी हर्षित हुनेहरू पनि हुन्छन्। आफ्नो चित्र हेर्नै नि?

साकार रूपमा मिलनको लागि त समय र संख्यालाई हेर्न पर्छ र अव्यक्त मिलनमा समय र संख्याको कुरा हुँदैन। अव्यक्त मिलनको अनुभवी बन्थौ भने अव्यक्त मिलनका विचित्र अनुभवहरू सदा गरिरहने छौ। बापदादा बच्चाहरूको सदा आज्ञाकारी हुनु हुन्छ त्यसैले अव्यक्त भएर पनि व्यक्तमा आउनु पर्छ। तर बन्नु के छ? अव्यक्त बन्नु छ नि या व्यक्तमा आउनु छ? अव्यक्त बन। अव्यक्त बन्नाले बाबाको साथमा निराकार बनेर घर गइन्छ। अहिले परिवर्तनको अवस्था सम्म पुगेका छैनौ। फरिश्ता स्वरूपबाट निराकार बनेर घर जान सकिन्छ। त्यसैले अहिले फरिश्ता स्वरूप बनेका छौ? तकदिरको तस्बिर सम्पन्न गन्थौ? सम्पन्न तस्बिर नै फरिश्ता हो। हरेक जोनको विशेषता सहित, सबै आएका भिन्न-भिन्न जोनका बच्चाहरूलाई बापदादाले हेरी-हेरी हर्षित भइरहनु भएको छ। कसैले भाषा न जानेको भए पनि प्रेम र भावनाको भाषा जान्नमा भने अगाडि छन् र केही नजाने पनि मुरलीको भाषा जानेका छन्। प्रेम र भावनाले न बुझ्नेहरूले पनि बुझ्नेछन्। बंगाल बिहार त सदा बसन्त ऋतु मा रहन्छन्। सदाका बसन्त हो।

पंजाब हो नै सदा सबैलाई भरिपूर्ण गर्नेवाला। पंजाबमा खेती राम्रो हुन्छ। हरियाणा त छ नै सम्पन्न। पंजाब र हरियाणा सदा हरियालीले भरिपूर्ण छन्। जहाँ हरियाली हुन्छ त्यस स्थानलाई सदा कुशल र श्रेष्ठ स्थान भनिन्छ। पंजाब र हरियाणा सदा खुशीमा भरिपूर्ण छन् त्यसैले बापदादा पनि हेरी-हेरी हर्षित हुनु हुन्छ। राजस्थानको के विशेषता छ? राजस्थान चित्र रेखामा प्रसिद्ध छ। राजस्थानका तस्बिर धेरै मूल्यवान हुन्छन् किनकि राजाहरू धेरै भएका छन् नि। त्यसैले राजस्थानकाहरू, तकदिरका तस्बिर सबै भन्दा मूल्यवान बनाउनेवाला हो। चित्रहरूको रेखाहरू सदा श्रेष्ठ छन्। गुजरातको के विशेषता छ? त्यहाँ सिसाका श्रृंगारहरू धेरै बन्छन्। त्यसैले गुजरात दर्पण हो। दर्पण भन, सिसा भन जसमा बाबाको स्वरूप देखियोस्। सिसामा अनुहार हेर्छन् नि। त्यसैले गुजरातको दर्पणद्वारा बाबाको तस्बिर फरिश्ता स्वरूपको तस्बिर सबैलाई देखाउने विशेषता हो। त्यसैले गुजरातको विशेषता हो— बाबालाई प्रत्यक्ष गर्ने दर्पण बन्नु। बाँकी सानो तमिलनाडू रह्यो। सानाले नै कमाल गर्छन्। ठूलो कार्य गरेर देखाउँछन्। तमिलनाडुले के गर्छौ? त्यहाँ मन्दिर धेरै छन्। मन्दिरमा बाजा बजाउँछन् नि। तामिलनाडुको विशेषता हो— बाजा बजाएर बाबाको प्रत्यक्षताको आवाज सशक्त पार्नु। राम्रो विशेषता छ। सानो छँदा पनि बाजा बजाउँछन् नि। भक्तहरूले पनि बाजा बजाउँछन् र बच्चाहरूले पनि प्यारले बजाउँछन्। अब हरेक स्थानले आफ्ना विशेषतालाई प्रत्यक्ष स्वरूपमा ल्याऊ। सबै जोनसँग मिलियो नि! अन्त्यमा त यस्तै मिलन हुन्छ। पुराना बच्चाहरूले भन्छन्— हामीलाई किन बोलाउनु हुन्न। प्रजा पनि बनाउँछौ, बढाई पनि रहन्छौं। पुरानाले नयाँ-नयाँलाई मौका दिन पर्छ तब न संख्या बढ्छ। पुराना पनि पुरानै चालमा चलिरह्यौ भने नयाँको के हालत हुन्छ? पुराना हौ दाता दिनेवाला र नयाँ हौ लिनेवाला। त्यसैले मौका दिन पर्छ यस्तोमा दाता बन्नु पर्छ। साकार मिलनमा सबै हद आउँछन्। अव्यक्त मिलनमा कुनै हद हुँदैन। कतिले भन्छन्— संख्या बढ्यो भने के हुन्छ? साकार मिलनको विधि पनि फेरिन्छ। जब संख्या बढ्ने छ तब केही दान पुण्य पनि गर्नु पर्ने हुन्छ। अच्छा।

सबै देश विदेशका चारै तिरका स्नेही बच्चाहरूको स्नेहको दिलको आवाज, खुशीका गीत र दिलका समाचार पत्रहरूको जवाफमा बापदादाले सबै बच्चाहरूलाई पदमगुना याद-प्यारको साथमा जवाफ दिइरहनु भएको छ— सदा यादले अमर भवको वरदानि बनेर बढ्दै गर र बढाउँदै गर। सबै उमंग-उत्साहमा रहने बच्चाहरूलाई बापदादाले स्व उन्नति र सेवाको उन्नतिको लागि बधाई दिइरहनु भएको छ। बधाई छ। सदा

२०७५ मंसिर २ आइतबार १८-११-२०१८ ओम् शान्ति “अव्यक्त-बापदादा” रिभाइज ४-४-८४ मधुबन
साथमा रहने गर। सदा सम्पन्न र सम्पूर्ण होऊ, यस्ता सर्व वरदानी बच्चाहरूलाई बापदादाले फेरि याद-प्यार
दिइरहन् भएको छ। याद-प्यार एवं नमस्ते। हामी रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग नमस्ते।

पार्टीहरू सँगः— सदा स्वयंलाई बाबा समान सम्पन्न आत्मा सम्झन्छौ? जो सम्पन्न हुन्छन् उनीहरू सदा अगाडि
बढिरहन्छन्। सम्पन्नता भएन भने अगाडि बढ्न सक्दैनन्। त्यसैले जस्तो बाबा हुनु हुन्छ त्यस्तै बच्चाहरू छन्।
बाबा सागर हुनु हुन्छ, बच्चाहरू मास्टर सागर छन्। हरेक गुणलाई जाँच गर— जसरी बाबा ज्ञानका सागर हुनु
हुन्छ त्यसरी म मास्टर ज्ञानका सागर हुँ? बाबा प्रेमका सागर हुनु हुन्छ, म मास्टर प्रेमको सागर हुँ? यसरी
समानतालाई जाँच गर, तब बाबा समान सम्पन्न बनेर सदा अगाडि बढ्दै जान्छौ। बुझ्यौ? सदा यसरी जाँच
गर्दै चल्नु। सदा यही खुशीमा रहने गर— जसलाई विश्वले खोजिरहेको छ, उहाँले हामीलाई आफ्नो बनाउनु
भएको छ। अच्छा।

अव्यक्त महावाक्य— विश्व कल्याणकारी बन

बापदादाले तिमी बच्चाहरूलाई विश्व सेवाको लागि निमित्त बनाउनु भएको छ। विश्वको अगाडि बाबालाई
देखाउने तिमी बच्चाहरू हौ। बच्चाहरू द्वारा नै बाबा देखिनु हुन्छ। मेरूदण्ड त बाबा हुँदै हुनु हुन्छ। यदि बाबा
मेरूदण्ड नबन्ने हो भने तिमी एकलै थाक्ने छौ। त्यसैले बाबालाई मेरूदण्ड सम्झेर विश्व कल्याणको सेवामा
तन-मन-धन, मन्सा-वाचा-कर्मणाद्वारा व्यस्त रह्यौ भने सहजै मायाजीत बन्ने छौ।

वर्तमान समयमा सारा विश्वमा अल्पकालका प्राप्ति रूपी फल-फूलहरू सुकेका छन्। सबै मन देखि, मुख
देखि कराई रहेका छन् र जसरी-तसरी बाध्यताले जीवनलाई, देशलाई चलाई रहेका छन्। खुशी-खुशीले चलन
समाप्त भएको छ। त्यसैले यस्ता बाध्यताले चल्नेहरू लाई प्राप्तिको पखेटा दिएर उडाऊ। तर उडाउन तब
सक्छौ जब स्वयं उड्ती कलामा हुन्छौ। यसको लागि बाबा समान विश्व कल्याणकारीको बेहदको अवस्थामा
स्थित भएर विश्वको सर्व आत्माहरूलाई सकाश देऊ, विश्व परिक्रमा लगाऊ। जसरी चित्रमा पृथ्वी माथि
श्रीकृष्ण बसेको देखाउँछन्, त्यसरी विश्व माथि बसेर चारै तिर दृष्टि घुमाऊ तब स्वतः विश्वको परिक्रमा हुन्छ।
त्यसै पनि जब धेरै अग्लो स्थानमा जान्छौ त्यहाँ चक्कर लगाउन पर्दैन। एकै स्थानमा रहेर पनि सारा देखिन्छ।
जब तिमी आफ्नो उंच अवस्थामा, बीजरूप अवस्थामा, विश्व कल्याणकारी स्थितिमा स्थित हुन्छौ तब सारा
विश्व यस्तो दिखिने छ जस्तै सानो बल हो। त्यसैले सेकेन्डमा चक्कर लगाएर आउने छौ।

तिमीहरू सर्व आत्माहरूका पिताका बच्चा हौ, सर्व आत्माहरू तिम्रो भाइ हुन्। त्यसैले आफ्ना भाईहरू तर्फ
संकल्पको दृष्टि दौडाऊ। विशाल बुद्धि, दूरादेशी बन। साना-साना कुरामा आफ्नो समय नगुमाऊ। उंच
अवस्थामा स्थित भएर अब विशाल कार्यको लागि निमित्त बन। हे विश्व कल्याणकारी आत्माहरू— सदा
विशाल कार्यको योजना बनाऊ। सर्वको विशेषता द्वारा नै विश्व कल्याणको बेहदको कार्य सम्पन्न हुनु छ।
जसरी कुनै स्थूल चीज पनि बनाउँछन् र यदि त्यसमा सबै चीजहरू राखेनन् र साधारण मीठा वा मसला पनि
भएन भने चाहे जतिसुकै राम्रो चीज बनाऊ तर खाने योग्य बन्न सक्दैन। त्यसरी नै विश्वको यस्तो श्रेष्ठ कार्यको
लागि हरेक रत्नहरूको आवश्यकता छ। सबैको औँला चाहिन्छ। हरेकको औँलाबाट नै विश्व परिवर्तनको
कार्य सम्पन्न हुनु छ।

बापदादाको चाहना छ— विश्वमा सदाको लागि सुख र शान्तिको झण्डा फहराओस्। सदा चैनको बासुरी
बजिरहोस्। यही लक्ष्यलाई लिएर सर्वको सहयोगका औँलाबाट विशाल कार्य सम्पन्न गर। तिमी ब्राह्मण

२०७५ मंसिर २ आइतबार १८-११-२०१८ ओम् शान्ति “अव्यक्त-बापदादा” रिभाइज ४-४-८४ मधुबन
बच्चाहरूको अहिले विशेष कर्तव्य हो— मास्टर ज्ञान सूर्य बनेर सारा विश्वलाई सर्वशक्तिहरूको किरणहरू
दिनु। त्यसैले सबै विश्व कल्याणकारी बनेर विश्वलाई सर्वशक्तिहरूको किरण देऊ। जसरी सूर्यले आफ्ना
किरणद्वारा विश्वलाई उज्यालो बनाउँछ। त्यसरी तिमी मास्टर ज्ञान सूर्य बनेर सर्वशक्तिहरूको किरण विश्वमा
फैलाऊ तब सर्व आत्माहरूलाई तिमी सकाश मिल्न सकछ।

तिमी विश्वको दीपक हौ, अविनाशी दीपक हौ जसको यादगारमा दीपमाला मनाउने गरिन्छ। अहिलेसम्म
तिमी माला सिमरण गर्छन् किनकि अन्धकारलाई उज्यालो बनाउनेवाला बनेका छौ। त्यसैले स्वयंलाई यस्तो
सदा जागिरहने दीपक भएको अनुभव गर। जतिसुकै तूफान आओस् तर सदा एकरस, अखण्ड ज्योति समान
जागिरहने दीपक बन। यस्ता दीपकहरूलाई विश्वले पनि नमन गर्ने छ र बाबा पनि यस्ता दीपकहरूको साथ
रहनु हुन्छ। जसरी बाबा सदा जागती ज्योति हुनु हुन्छ, अखण्ड ज्योति हुनु हुन्छ, अमर ज्योति हुनु हुन्छ, त्यस्तै
तिमी बच्चाहरू पनि सदा अमर ज्योति बनेर विश्वलाई अन्धकारबाट निकाल्ने सेवा गर। विश्वको
आत्माहरूले तिमी जागिरहेका दीपकहरू तर्फ बहुत स्नेहले हेरिरहेका छन्। तिमीहरू रातलाई दिन
बनाउनेवाला चैतन्य दीपक हौ। कति अन्धकारमा भङ्किरहेका आत्माहरू उज्यालोको लागि तड्पिरहेका
छन्। यदि तिमी दीपकहरूको उज्यालो मधुरो र भर्खरै बल्ने फेरि निम्ने भयो भने भङ्किरहेका आत्माहरूको के
हाल होला? निम्ने र बल्ने दीपकलाई मन पराउँदैनन् त्यसैले बलिरहने ज्योति बनेर आफूलाई अन्धकार
मेटाउने जिम्मेवार आत्मा सम्झेर चल तब भनिन्छ विश्व कल्याणकारी।

तिमी पूर्वज आत्मा हौ, तिमी वृत्ति विश्वको वातावरणलाई परिवर्तन गर्नेवाला होस्। तिमी पूर्वजहरूको दृष्टि
सर्व वंशावलीलाई भाइ-भाइको स्मृति दिलाउनेवाला होस्। तिमी पूर्वजहरूले बाबाको स्मृतिमा रहेर सर्व
वंशावलीलाई स्मृति दिलाऊ— सबैका पिता आउनु भएको छ। तिमी पूर्वजहरूको श्रेष्ठ कर्मले वंशावलीमा श्रेष्ठ
चरित्र अर्थात् चरित्र निर्माणको शुभ आशा उत्पन्न गरोस्। सबैको नजरले तिमी पूर्वजहरूलाई खोजिरहेको छ
त्यसैले अब बेहदको स्मृति स्वरूप बन। जसरी बाबाको महिमामा गायन गर्छन्— “निर्बललाई बल दिनेवाला”
त्यसरी नै तिमीहरू सबै पनि चाहे ब्राह्मण परिवारमा, चाहे विश्वको आत्माहरूमा हरेक आत्माहरूलाई,
निर्बललाई बल दिनेवाला महा-बलवान बन। जसरी तिनीहरूले नारा लगाउँछन् गरीबी हटाऊ भनेर, त्यसरी
तिमीहरूले निर्बलतालाई हटाउनु छ। यसरी निमित्त बनेर विश्वको हरेक आत्मालाई बाबाबाट हिम्मत र मदत
दिलाऊ। अच्छा— ओम् शान्ति।

वरदान:— लगनको अग्निमा सबै चिन्ताहरूलाई समाप्त गर्ने निश्चय बुद्धि निश्चिन्त भव

जो बच्चाहरू निश्चय बुद्धि हुन्छन् उनीहरू सबै कुरामा निश्चिन्त हुन्छन्। चिन्ता सारा मेटिन्छ।
बाबाले चिन्ताहरूको चिताबाट उठाएर दिलतख्तमा बसाउनु भयो। बाबासँग लगन लाग्यो र
लगनको आधारमा, लगनको अग्निमा सबै चिन्ता समाप्त भए, मानौं थिएन। न तनको चिन्ता न
मनमा कुनै व्यर्थ चिन्ता र न धनको चिन्ता। के होला... ज्ञानको शक्तिले सबै जान्यौ त्यसैले सबै
चिन्ता देखि पर, निश्चिन्त जीवन भयो।

स्लोगन:— यस्तो अचल अडोल बन, जसले गर्दा कुनै पनि प्रकारको समस्याले बुद्धि रूपी पाउलाई
हल्लाउन नसकोस्।

नोट:— आज अन्तर्राष्ट्रिय योग दिवस हो।